

הדרת תורה – פרשת בהעלותך

[א] במדבר ט, י. "איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה [כתיב "רחקה"] לכס".
ואמרו חז"ל (פסחים צג ע"ב) "איזו היא דרך רחוקה? מן המודיעין ולחוץ וכמדתה לכל רוח".

- [מילת רחקה במילוי האותיות]: רש (500) חת (408) קוף (186) הי (15) בשה"כ 1109
- מאסקפת (681) העזרה (287) ולחוץ (140) בשה"כ 1108.

[ב] במדבר יא, טז. "אספה לי שבעים איש מזקני ישראל".

חז"ל לימדו סנהדרי [כך הגירסא, בלי אות ו' סופית] גדולה היתה של שבעים ואחד" (סנהדרין, פ"א משנה ו').

- וזה נרמז בסופי תיבות: "שבעים [ם] איש [ש] מזקני [י] ישראל" [ל], הרי 380.
- סנהדרי (329) גדולה (49) ועם ב' תיבות, בשה"כ 380.

ובאופן אחר:

דָּן (דיין, אבל הראוי להכתב בכתב חסר) בחשבון 64. כפול שבעים ואחד הוא **חשבון 4544**.

והנה המלים "סנהדרי גדלה", בחשבון מילוי המילוי, הוא:

סמך מס כף (300) נון ואו נון (225) הה הה (20) דלת למד תו (914) רש שין (860) יוד ויו דלת (476) ועוד:
גמל מס למד (227) דלת למד תו (914) למד מס דלת (588) הה הה (20) הרי בשה"כ **4544**. והוא פלא!

[ג] במדבר יא, כז. "אלדד ומידד מתנבאים במחנה".

אמרו על כך חז"ל ג פירושים, (סנהדרין יז.) וכולם נכונים, ("אלו ואלו דברי אלהים חיים") וכולם נרמזו במלים הללו.

[1] דעה ראשונה בגמרא, נרמזה בא"ת ב"ש, כי היא מגלה על "עולם הפוך, ראיתי":

- אלדד (חרקק 620 –) ומידד (פימקק 330) מתנבאים (יאטשתמי 770 –) במחנה (שיסטצ 469 –) בשה"כ **2189**.
- משה (345) מת (440) יהושע (391) יכניס (150) ישראל (541) לארץ (321) בשה"כ **2188**. [ובעל הטורים כתב: "מתנבאים" אותיות "מת נביאם"].

[2] על הרמז השני שאמרו בגמרא, שנבאו בענין השליו (במדבר יא, לא) נפתח בדברי הגאון הקדמון ר' אפרים בר' שמשון (עיין "שם הגדולים" לחיד"א, בערכו) הכותב:

- "ויתנבאו (475) במחנה" (105) = 580, והוא בגימ' – "עסקי השָׁלִי"ו" = (581).

אבל ר' עזרא מצא זה מפורש יותר:

"אלדד ומידד מתנבאים במחנה", במילוי אותיות הוא **4254** (כאשר ו' של "ומידד" נרשם "ווי").

והוא: "ורוח (220) נסע (180) מאת (441) ' (26) ויגז (26) שלויס (386) מן (90) הים (55) ויטש (325) על (100) המחנה (108) כדרך (244) יום (56) כה (25) וכדרך (250) יום (56) כה (25) סביבות (480) המחנה (108) וכאמתים (517) על (100) פני (140) הארץ" (296) בשה"כ **4254**.

והנה שם בסנהדרין (יז ע"א) ציינו חז"ל בענין נבואתם על גוג ומגוג בפסוק ביחזקאל (לח, יז) שהזכיר נבואתם זאת של אלדד ומידד בענין מלחמת גוג ומגוג :
"כה (25) אמר (241) אדני (65) יקו"ק (26) האתה (411) הוא (12) אשר (501) דברתי (616) בימים (102) קדמונים (250) ביד (16) עבדי (86) נביאי (73) ישראל (541) הנבאים (108) בימים (102) ההם (50) שנים (400) להביא (48) אותך (427) עליהם (155) והוא בסה"כ 4255. ואפשר שהוא ע"י תוספת עם הכולל הנ"ל, או שהוא מדויק כאשר ו' של "ומידד" הוא נרשם "ואוי".
וכאמור, זה נרמז במילוי של ארבע תיבות "אלדד ומידד מתנבאים במחנה", והוא פלא.

[3] רמז פשוט לדיעה שלישית הנ"ל: "אלדד (39) ומידד (64) מתנבאים (543) במחנה" (105) בסה"כ 751 נבואה (64) על (100) מלחמת (518) גוג (12) ומגוג (58) בסה"כ 752.

[ד] במדבר יב, יג. "אל נא רפא נא לה". אמרו באבות דר' נתן (ט, ב) "באותה שעה עָג משה עוגה קטנה ועמד בתוכה ואמר 'איני זו מכאן עד שתתרפא מרים אחותי', שנאמר "אל נא רפא נא לה".
[הערת העורך: כן נהג ג"כ חוני המעגל (תענית כג ע"א) ומכאן שיש סגולה גדולה ב"עג עוגה".]

- "אֵל (31) נא (51) רפא (281) נא (51) לה" (35) בסה"כ 449.
- [מילוי אותיות "עג עוגה":]
עין (130) גימל (83) / ועוד: עין (130) ואו (13) גימל (83) הה (10) – בסה"כ 449.